

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА АДМІНІСТРАЦІЯ УКРАЇНИ

ЛИСТ

від 09.03.2011 р. N 4628/6/17-0715

Державна податкова служба України, керуючись статтею 52 Податкового кодексу України від 02.12.2010 р. N 2755-VI (далі - Кодекс), розглянула лист щодо оподаткування податком на доходи фізичних осіб вихідної допомоги і повідомляє.

Статтею 44 Кодексу законів про працю України від 10.12.71 р. N 322-VII (далі - Кодекс про працю) встановлено, що при припиненні трудового договору з підстав, зазначених у пункті 6 статті 36 та пунктах 1, 2 і 6 статті 40 цього Кодексу, працівникові виплачується вихідна допомога у розмірі не менше середнього місячного заробітку; внаслідок порушення власником або уповноваженим ним органом законодавства про працю, колективного чи трудового договору (статті 38 і 39) - у розмірі, передбаченому колективним договором, але не менше тримісячного середнього заробітку.

Відповідно до підпункту 163.1.1 пункту 163.1 Розділу IV "Податок на доходи фізичних осіб" Кодексу об'єктом оподаткування резидента є загальний місячний оподатковуваний доход.

Згідно з підпунктом 164.2.18 пункту 164.2 статті 164 Кодексу до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку включаються інші доходи, крім визначених у статті 165 цього Кодексу. Доходи у вигляді вихідної допомоги, яка виплачується працівнику згідно зі статтею 44 Кодексу про працю при припиненні трудового договору, не входять до переліку доходів, визначених статтею 165 Кодексу.

Враховуючи наведене, вказана вихідна допомога включається до загального місячного оподаткованого доходу платника податку відповідно до підпункту 164.2.18 пункту

164.2 статті 164 Кодексу і оподатковується за ставками, встановленими пунктом 167.1 статті 167 Кодексу.

При цьому підпунктом 169.4.1 пункту 169.4 статті 169 Кодексу встановлено, що податкова соціальна пільга застосовується до доходу, нарахованого на користь платника податку протягом звітного податкового місяця як заробітна плата (інші прирівняні до неї відповідно до законодавства виплати, компенсації та винагороди), якщо його розмір не перевищує суми, що дорівнює розміру місячного прожиткового мінімуму, діючого для працездатної особи на 1 січня звітного податкового року, помноженого на 1,4 та округленого до найближчих 10 гривень. Застосування податкової соціальної пільги до інших доходів платника податку, ніж заробітна плата, Кодексом не передбачено.

Відповідно до підпункту "а" пункту 171.2 статті 171 Кодексу особою, відповідальною за нарахування, утримання та сплату (перерахування) до бюджету податку з інших доходів, є податковий агент - для оподатковуваних доходів з джерела їх походження в Україні.

Підпунктом 168.1.2 пункту 168.1 статті 168 Кодексу встановлено, що податок сплачується (перераховується) до бюджету під час виплати оподаткованого доходу єдиним платіжним документом. Банки приймають платіжні документи на виплату доходу лише за умови одночасного подання розрахункового документа на перерахування цього податку до бюджету.

Згідно з підпунктом "б" пункту 176.2 статті 176 Кодексу особи, які відповідно до цього Кодексу мають статус податкових агентів, зобов'язані подавати у строки, встановлені цим Кодексом для податкового кварталу, якщо інше не визначено нормами цього Кодексу, податковий розрахунок суми доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, а також суми утриманого з них податку до органу державної податкової служби за місцем свого розташування. Такий розрахунок подається незалежно від того, виплачує чи ні доходи платникам податку зазначена особа протягом звітного періоду.

**Заступник голови комісії з проведення
реорганізації ДПА України, заступник
Голови ДПС України**

С. Лекарь